

سپتوپلاستی با متادابعی برش دندانه اره بی برای اصلاح بینی‌های کج بیمارستان میلاد تهران، ۱۳۸۱-۸۲

دکتر هرمز بازیاری دلاور (متخصص)*، دکتر محمدرضا فتح‌العلومی (استادیار)*، دکتر علی فتاحی بافقی (استادیار)*، دکتر علی‌اصغر پیوندی (استادیار)*

* گوش و گلو و بینی، بیمارستان میلاد تهران

** متخصص گوش و گلو و بینی، دانشگاه شهید بهشتی، بیمارستان بوعلی و میلاد تهران

چکیده

مقدمه: با توجه به اینکه روش‌های موجود صاف کردن محور بینی در بینی‌های کج، متدهایی بعضًا مشکل و در بعضی موارد با عود انحراف یا عوارض همراه است، لذا این روش را ابداع کردیم تا علاوه بر ساده بودن، عوارض و باقی ماندن انحراف را نیز نداشته باشد. این تحقیق بر روی مراجعین به بیمارستان میلاد تهران که بدلیل بینی کج جهت سپتوپلاستی مراجعه نموده بودند در سالهای ۸۱-۸۲ انجام گرفت.

مواد و روشها: تحقیق به روش کارآزمائی بالینی از نوع مقایسه قبل و بعد از عمل روی ۳۵ بیمار انجام گرفت. تکنیک عمل با ایجاد برش در تمام ضخامت غضروف سپتوم در محل انحراف بصورت دندانه اره بی عمودی و برداشتن قسمت دررفته غضروف از کف انجام گردید و در نتیجه محور غضروفی بینی به خط میانی صورت برگردانده شد. تأثیر عمل در بهبود تنفس، اصلاح ظاهر بینی، رضایت بیمار و عوارض عمل در یک پیگیری ۱۸ ماهه انجام شد و با Sign test مورد قضاوت آماری قرار گرفت.

یافته‌ها: این تحقیق روی ۳۵ بیمار شامل ۱۲ زن و ۲۳ مرد در سنین $4/2 \pm 22/5$ سال انجام گرفت. خونریزی، عفونت و هماتوم سپتوم مشاهده نگردید. در تمام بیماران غضروف در خط میانی و بدون انحراف باقی ماند، افتادگی دورسوم بینی در بیماران مشاهده نشد. وضعیت تنفس در بیماران طبیعی شد و بیماران از برطرف شدن انحراف محور بینی رضایت کامل داشتند ($P > 0.01$).

نتیجه گیری و توصیه‌ها: با توجه به یافته‌های تحقیق، ما استفاده از این روش را برای اصلاح بینی‌های کج پیشنهاد می‌کنیم. توصیه می‌شود در یک تحقیق تجربی کامل این روش با روش‌های متعارف مورد مقایسه قرار گیرد.

میانی صورت منحرف می‌باشد. انحراف یا کجی در بینی می‌تواند بصورت خطی، بشکل C یا S، در قسمت استخوانی، قسمت غضروفی یا هر دو با هم باشد(۱).

اصلاح این بینی‌ها هنوز معضلی در جراحی‌های سپتوپلاستی می‌باشد چون احتمال برگشت انحراف (۲) یا

مقدمه

یکی از مشکلات اساسی در سپتوپلاستی مربوط به بینی‌های کج Twisted Nose یا Crooked Nose می‌باشد. منظور از بینی کج بینی‌هایی هستند که هر میانی نسبت به خط

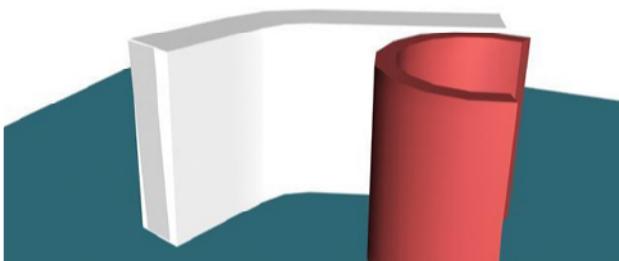
محور بینی به خط میانی صورت و میزان افتادگی دور سوم (با توجه به فتوگرافی قبل از عمل) بررسی شده و ثبت گردید. داده‌های فرم اطلاعاتی طبقه بنده، استخراج و میزان هر یک از عوامل فوق با sign test مورد قضاوت آماری قرار گرفت.

تکنیک جراحی

ابتدا انسیزیون Intercartilage دو طرفه با ادامه بصورت Transfix داده و سپس SMAS را از دور سوم جدا کردیم. در صورت وجود Hump را برداشته و اگر Hump نداشت محل انحراف را در غضروف مشخص کردیم (شکل ۱). در سمتی که محور بینی به آن منحرف است (سمت مقعر) فلاپ موکوپریکندریال را تا قسمت خلفی محل انحراف از غضروف جدا کردیم. و ULC همان طرف را از سپتوم جدا کردیم (شکل ۲).

شکل شماره ۱- نمای شماتیک از انحراف در ناحیه غضروفی سپتوم بینی

شکل شماره ۲- بلند کردن فلاپ موکوپری کندریال از سمت مقعر سپتوم بینی

افتادگی دور سوم بینی بدليل ضعیف شدن بیش از حد غضروف سپتوم وجود دارد (۳ و ۴). در این راستا متدهای متعددی از جمله Swinging door (۵)، خارج کردن سپتوم غضروفی و برگرداندن آن به مکان اولیه پس از اصلاح انحراف در روی میز جراحی (۶) قرار دادن Spreader graft (۷) پیشنهاد و استفاده شده است، اما عوارض فوق الذکر هنوز در دست بعضی جراحان برای اصلاح این دفورمیتی با استفاده از متدهای فوق دیده می‌شود (۱) مؤلفین این مقاله معتقدند با متد ابداعی سپتوپلاستی به روش دندانه اره یی علاوه بر اینکه بیمار و جراح به نتیجه دلخواه خود می‌رسند، عوارض فوق نیز وجود نداشته و در ضمن متدهای بسیار آسان و کاربردی می‌باشد. بدین منظور تحقیقی بر روی ۳۵ بیمار در سالهای ۸۱-۸۲ در بیمارستان میلاد تهران انجام دادیم.

مواد و روش‌ها

تحقیق به روش کارآزمایی بالینی (Clinical trial) از نوع مقایسه قبل و بعد از عمل روی ۳۵ بیمار که مبتلا به انحراف محور بینی از خط میانی صورت همراه با کجی غضروف سپتوم بودند و جهت سپتورینوپلاستی به کلینیک بیمارستان میلاد تهران مراجعه کرده بودند انجام پذیرفت. تمامی بیماران موافقت کتبی خود را برای اجرای متد جدید اعلام نموده و متعهد شدند تا بطور مستمر تا هیچ‌ده ماه هر دو ماه مراجعه نمایند.

برای هر بیمار شرح حال و بررسی کلینیکی توسط محققین انجام شده و در فرم اطلاعاتی با خصوصیات سن و جنس ثبت گردید. فتوگرافی استاندارد قبل از عمل تهیه و نگهداری شد. بیماران به ترتیب مراجعه توسط محققین تحت عمل جراحی سپتورینوپلاستی با متد جدید دندانه اره یی قرار گرفته و توسط جراح خود پی گیری شدند. بررسی از نظر خونریزی، عفونت و همانعوم سپتوم انجام شده و ثبت گردید.

در انتهای ۱۸ ماه تمامی بیماران توسط سه متخصص گوش و حلق و بینی دیگر از نظر رضایت از عمل جراحی، فونکسیون بینی، باقی ماندن سپتوم در خط میانی، برگشت

یافته‌ها

تحقیق روی ۳۵ نفر انجام گرفت تعداد ۱۳ نفر زن و ۲۲ نفر مرد بودند. سن بیماران $24/2 \pm 23/5$ سال و از حداقل ۱۸ سال و حد اکثر ۳۰ سال داشتند. ۱۲ نفر محور بینی به سمت راست و ۲۳ نفر محور بینی به چپ منحرف بود. بیماران ۱۸ ماه دوره پیگیری داشتند.

در هیچیک از بیماران خونریزی، هماتوم، عفونت سپتوم پس از عمل مشاهده نگردید. در تمام بیماران غضروف در خط میانی باقیماند و محور بینی در خط میانی صورت بدون انحراف باقیماند. افتادگی دور سوم بینی در هیچیک از بیماران بروز نکرد. در همه بیماران فونکسیون بینی از نظر تنفس در حد رضایت بیمار بهبودی داشت.

فتوگرافی بیماران قبل و بعد از عمل نشاندهنده قرار گرفتن محور بینی در خط میانی صورت و یکنواختی خط ابرو به نقطه شاخص نوک بینی (Tip defining point) بود (شکل ۵، ۶، ۷). به علت موفقیت روی کلیه شاخصها، آزمون آماری در همه موارد معنی دار بود ($P < 0.01$) و همه بیماران از نتیجه عمل راضی بودند.

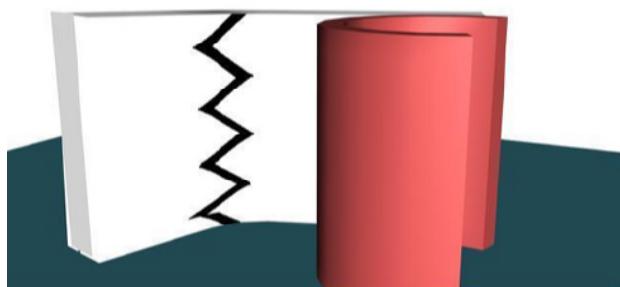
بحث

در تحقیق ما طی ۱۸ ماه پیگیری بیمارانی که با متد دندانه اره بی سپتوپلاستی شده بودند انحراف سپتوم از خط میانی دیده نشد. تنفس طبیعی به بینی باز گشت و عوارضی مانند افتادگی دورسوم و برگشت انحراف مشاهده نگردید. در بررسی مقالات چهار متد اصلی برای اصلاح بینی کج وجود دارد.

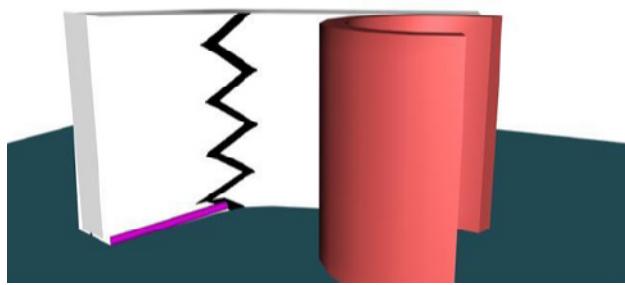
متد اول

دکتر Swinging Metzenbaum (۵) در سال ۱۹۲۹ متد door را ابداع نمود که در سال ۱۹۴۴ توسط Seltzer (۶) این متد کمی تغییر یافت و عملی تر گردید.

در این متد پس از بلند کردن موکوپری کندریوم در سمت محدب، رزکسیون عمودی نوار غضروفی در محل اتصال

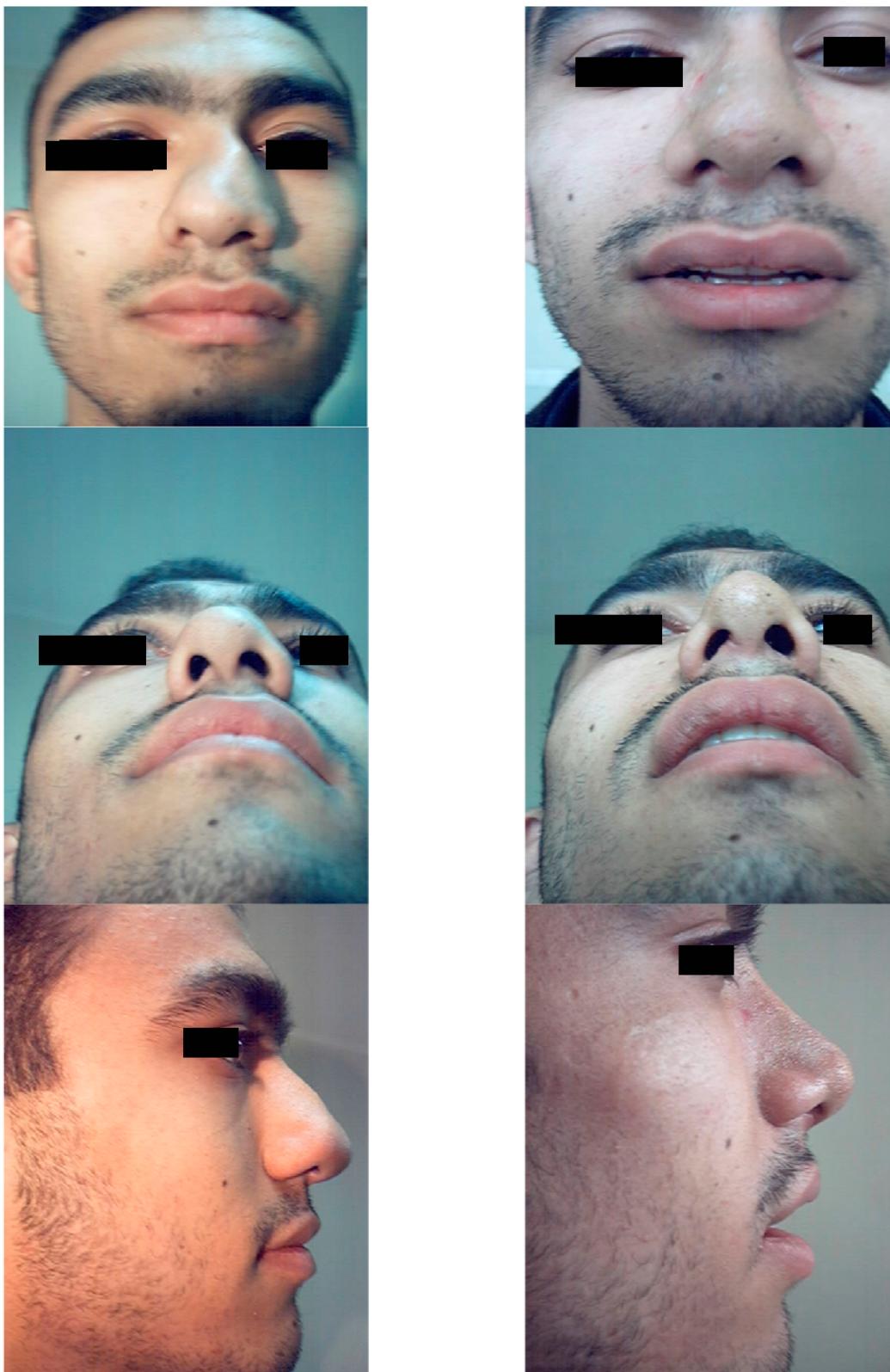
شکل شماره ۳- ایجاد برش دندانه اره‌ای در خلف محل انحراف سپتوم بینی

شکل شماره ۴- ایجاد برش در غضروف کف بینی، قدام به محل انخنا

سپس در محل انحراف از ناحیه دورسال تا کف بینی بصورت دندانه اره بی در تمام ضخامت غضروف برش دادیم (شکل ۳). از محلی که برش دندانه اره بی به کف رسیده، غضروف را از Crest ماگزیلا و Anterior nasal spine جدا کردیم (شکل ۴). پس از درآوردن اسپکولوم از داخل بینی غضروف و محور بینی به خط وسط برموی گشت. در این مرحله اگر نیاز بود قسمتی از غضروف که از شیار (crest) ماگزیلا در رفتگی داشت برداشته شد و لبه اضافه Crest ماگزیلا نیز برداشته می شد. اگر انحراف در صفحه عمودی اتموئید یا vomer بود به روش مرسوم آنرا به خط میانی برگرداندیم.

سپس فلاپ موکوپریکندریال را به محل اصلی خود برگردانده و آنرا دوختیم و سپس در همین سمت (مقعر) فلاپ موکوپریکندریال را در کف از محل برش دندانه اره بی تا کووال آن برش دادیم تا آزاد شده و مانع جابجایی یا محدودیت حرکت غضروف نشود. از تامپون بمدت ۲۴-۴۸ ساعت استفاده کردیم.

شکل شماره ۵- تصاویر قبل و بعد از عمل جراحی در بیمار بینی کج Twisted Nose یا Crooked Nose با

شکل شماره ۶- تصاویر قبل و بعد از عمل جراحی در بیمار بینی کج Twisted Nose Crooked Nose یا

متدهای چهارم

(20) Sheen Constantian این متدها برای بینی هایی که در مقابل صاف شدن مقاومت می کنند ارائه دادند. در این روش با قراردادن یک قطعه غضروف در سمت مقعر سپتوم در ناحیه دورسال، علاوه بر اینکه انحراف اصلاح می گردد. بلکه تنفس نیز خوب می شود. (22) Tardy نیز با بکاربردن این روش این غضروف را Spreader graft نامید.

Ries و Toriumi (23) با ایجاد اصلاحاتی علاوه بر به کاربردن غضروف از تیغه عمودی استخوان اتموئید برای هر چه بیشتر برگرداندن و استحکام محور بینی در خط میانی استفاده کردند. این روش بسیار کارآمد است اما نیاز به روش Open Rhinoplasty و زحمت زیاد برای قرار دادن Spreader graft در سر جای خود دارد.

می توان گفت سپتوپلاستی با متدهای دندانه ایه می تند کامل شده Swinging door است. متدهای ایجاد از بقیه متدها آسانتر است اما عوارضی مانند بجاماندن انحراف و فرورفتگی دور سوم بینی دارد، بطوريکه اگر انسیزیون مربوط به قسمت خلفی آن تا دور سوم نرسد مانع از افتادگی دور سوم می شود اما خود می تواند باعث بجا ماندن انحراف شده و اگر بطور کامل، غضروف تا دور سوم قطع شود تا انحراف اصلاح شود می تواند باعث پائین افتادگی دور سوم بدلیل نیروهای اسکار پس از عمل شود. در متدهای سپتوپلاستی دندانه ایه می باشد اتصال غضروف به طور کامل با قسمت خلفی خود قطع می شود اما در قسمت قطع شده غضروفها با پنجه در هم افکنندن مانع از ایجاد پائین افتادگی دور سوم می شود. به طور معمول زاویه بین دندانه ها ۶۰ درجه می باشد اما هرچه زاویه دندانه ها بسته تر (حداکثر) باشد بدلیل تماس بیشتر دندانه ها در ضلع هر دندانه، استحکام محل برش دندانه ایه می در برابر کشش بافت فیرو پس از عمل بیشتر می شود. با توجه به نتایج خوب پس از عمل و سادگی این متدها، ما توصیه استفاده از این روش را برای اصلاح بینی کج داریم.

تقدیر و تشکر

تحقیقین از همکاران متخصص گوش و کلو و بینی در بیمارستان میلاند که با ارجاع و داوری بیماران در نگارش این مقاله کمک بسزایی نموده اند تشکر می نمایند.

ناحیه غضروفی و استخوانی تیغه عمودی استخوان اتموئید انجام و سپس انسیزیون در سرتاسر کف بینی در غضروف داده می شود. در اینحالت غضروف کاملاً متحرک شده و می تواند به خط میانی برگردد. (مانند یک در که در دو جهت حرکت می کند). در این متدها بدلیل قطع کامل قسمت غضروفی و استخوانی سپتوم، خطر فرو رفتگی در دور سوم وجود دارد.

متدهای پنجم

توسط Goldman (7) در سال ۱۹۵۶ ابداع گردید که با دادن دو انسیزیون عمودی، قسمت غضروفی به خط میانی برگردانده می شود. افراد دیگری مانند Maliniac (8)، Becker (9) و Rose (10) ترجیح دادند که با دادن انسیزیون های متعدد فشار وارد به غضروف را پخش و ضعیف کرده و آنرا به خط میانی برگردانند در این راستا Converse (11)، Wexler (12) و Ponti (13) جهت جلوگیری از کاهش استحکام غضروف پیشنهاد جایگزینی قطعات خارج شده و سچور غضروف Upper Lateral در Reind Lawson و (14) با ایجاد چندین انسیزیون عمودی در تمام ضخامت سمت مقعر را به سپتوم جدید دادند. (15) با ایجاد چندین انسیزیون عمودی در تمام ضخامت غضروف از سمت محدب بدون برداشتن قسمتی از غضروف مانع از جدا شدن موقتی موکوپری کندر سمت مقعر و حفظ چسبندگی به کرست ماقریری تا حد امکان شدند. از عوارض این متدها فرورفتگی سوپراتیپ می باشد.

متدهای ششم

Fomon (15) پیشنهاد خارج کردن کامل غضروف سپتوم و اصلاح انحراف در آن و جایگزینی آنرا داد. بسیاری از جراحان از جمله Converse (11)، Cottle (16) و همکاران (17) ponti ، Palma ، Sulsenti (18) Reese (19) Gubish ایجاد مختصه تغییر در این متدها بکار بردنند. حتی سپتوم را کاملاً خارج کرده، آنرا صاف نمود و یک قطعه از صفحه عمودی استخوان اتموئید را به غضروف سچور کرده و به محل خود برگرداند. از معایب این روشها ضعیف شدن قسمت غضروفی بود که احتمال افتادگی دور سوم بینی را افزایش می داد ولی در روش دندانه ایه می استحکام غضروف به هیچوجه ضعیف نمی شود.

منابع

1. Boccier A. , Pascalim. , Septal crossbar graft for the correction of the crooked nose. *plast Reconstr sury.* 111(2): 629-38, 2003.
2. Stewart Ma. , Smith TL., weaver Em., withsell DL. , yneh b.,Hannley mT.,Johnson JT., out comes after nasal septoplasty: results from the nasal obstruction septoplasty effectiveness study. *otolaryngol Head and Neck surgery.* 130(30): 283-90 ,2004.
3. Rohrich R. J. , Rhinoplasty: Dorsal reduction and Spreader graft. Presented ay the 17th Annual Dallas Rhinoplasty Symposium , 2000. PP. 153 –166.
4. Herny J. , Rowe – Jones J. , Hinton A. , Nasal deformit and interpersonal problems. *clin otolaryngol.* 28(2): 21-4 , 2003.
5. Metzenbaum M., Replacement of the lower end of the dislocated septal cartilage versus sug mucous resection of the dislocated end of the septal cartilage. *Arch. otolaryngology.* 9:282 , 1929.
6. Seltzer A. P., The nasal Septum , plastic repair of the deviated septum , associated with a deflected tip. *Arch. otolarynogology.* 40:433, 1944.
7. Goldman I. B. , New technique in Surgery of the deviated nasal Septum. *Arch. Otolarynogology.* 64: 183,1956.
8. Maliniac J. W. , Role of the Septum in Rhinoplasty. *Arch. otolarynogology* 48:189 , 1984.
9. Becker O. J. , Problems of the septum in Rhinoplastic Surgery. *Arch Otolarynogology* , 53: 622 , 1951.
10. Rose T. D. (Ed) , Aesthetic plastic surgery. Philadelphia: W. B. Saunders Co., 1980.
- Converse J. M., Corrective surgery of nasal deviations. *Arch. otolaryngology.* 52:671, 1950.
11. Ponti L. , Etiopathogenesie deagnostica nei nasi deviati (note de technique operativa). *clin. Otorinolaringoiatr.* 13:83 , 1961.
12. Wexler M. R., Chirurgia ricostruttiva del naso lesionato. *Otorinolaringol. Clin.* 1:128 ,1976.
13. Lawson W., and Reind A. J., correcting Functional problems. *Facial plastic surg clin. North Am.* 2:501, 1994.
14. Fomon S., Syracuse V. R., Boloow N. and Pullen M., Plastic repair of the deflected nasal Septum. *Arch. otolaryngol.* 44:141 , 1946.
15. Colttle M. H., Loring R.M.,Fischer G. G., and Graynon I.E., The maxilla premaxilla approach to extensive nasal Septum surgery. *Arch. Otolaryngol.* 63:301 , 1958.
16. Reese T. D., Surgical correction of the severely deviated nose by extra mucosal excision of the osseocartilaginous septum and replacement as a free graft. *plast Reconstr. Surg.* 78: 320 , 1986.
17. Sulsenti g , and plama P. , Innesti e trapiantia livello del setto nasal. In: Fibbi A. Innestri trapiunti nelle rinosetto plastiche primarie e secondarie XV Congegno Nae. Aggiorn. A. O.O. I. Maratea. Milano: ed Fovmenti , 1991 – Pp.91 –110.
18. Gubisch w., The extra corporal septum plasty: A Technique to correct difficult nasal deformities. *Plast. Recunstr. Surg.* 95: 672 , 1995.
19. Sheen J. II. , and sheen A. P , Aesthetic rhinoplasty. 2 nd Ed. ST. louis: mosby , 1987.
20. Constantian M. B , An algorithm For correcting the symmetrical nose. *Plast. Reconstr. Surg.* 83: 801 , 1989.
21. Tardy M. E , Rhinoplastica: 1o stato dell “ Arte. Vol. Ii. Naples: Edises Sr. 1., 1999.
22. Toriumi D. M., and Ries W. R , Innovative surgical management of the crooked nose. *Facial plast. clin. North Am.* 1:63 , 1993.